

Boyoma

Driemaandelijks Nieuwsblad van
Kisangani vzw

België-Belgique
P.B.-P.P.
3720 Kortesseem
BC1813

juli-augustus-september 2008
Afgiftekantoor : 3720 Kortesseem
P209455

Kisangani vzw, Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

<http://www.kisangani.be/>

Nr 25

COLOFON

Boyoma

**driemaandelijks nieuwsblad
nr 25 jaargang 7 - 2008
juli-augustus-september 2008**

Verantwoordelijke uitgever:

Hugo Gevaerts

Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

Kisangani vzw

Rurale Ontwikkeling in D.R.Kongo

Zetel en Kantoor:

Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

tel. 011 37 65 80

fax 011 37 71 97

e-mail info@kisangani.be

bank 235-0352426-37

IBAN BE 35 2350 3524 2637

BIC code GE BA BE BB

Web: <http://www.kisangani.be/>

Redactieraad: Roger Huisman, Magda
Nollet-Vermander, Rina Robben, Manja
Scheuermann.,

Foto's: G.Boets, B.Dudu, F.Gevaerts,
P.Katuala, E.Nollet,
M.Scheuermann

Boyoma wordt digitaal gedrukt bij
DigiKing bvba, Hasselt
www.digiking.be

Dit kwartaalblad wordt verzonden aan
geïnteresseerden. Indien u dit blad niet
meer wenst te ontvangen, gelieve het
ons dan te laten weten.

Wie BOYOMA elektronisch wenst te
ontvangen, kan dit melden aan:
info@kisangani.be

Vermeld of u ook de gedrukte versie
wenst.

Contact Provincie Antwerpen

Alain Vandelannoote

Caronstraat 102, 2660 Hoboken

tel. 03 830 51 41

e-mail antwerpen@kisangani.be

Contact Brabant

Wouter en Rina Gevaerts-Robben

Bloemstraat 47, 3211 Binkom

tel. 016 63 25 58

e-mail brabant@kisangani.be

Contact Limburg

Hugo en Manja Gevaerts

Bronstraat 31, 3722 Kortesseem

tel. 011 37 65 80

e-mail limburg@kisangani.be

Contact Oost-Vlaanderen

Rik en Lut De Raedt-Van Laeken

Ten Ede 82, 9620 Erwetegem

tel. 09 360 82 47

e-mail oost-vlaanderen@kisangani.be

Contact West-Vlaanderen

Magda Nollet-Verrmander

Beversesteenweg 495, 8800 Roeselare

tel. 051 25 19 01

e-mail west-vlaanderen@kisangani.be

Contacten: Kisangani

Dieudonné Upoki

e-mail ddupoki2@yahoo.fr

Pionus Katuala

e-mail pionuskatuala@gmail.com

Contact: Kinshasa

René Ngongo

e-mail renengongo2002@yahoo.fr

Wat gebeurt er zoal in Kisangani?

Vooreerst is er de dagelijkse werking: dit omvat het onderhoud van de teelten, van de boomkweekerij, het nagaan van de compostering. Ook de voeding van de dieren, het onderhoud van de stallen, het onderhoud van de dijken, het aanvullen met pootvis, het regelmatig leegvissen van de vijvers enz.

Hiernaast is er de werking met de bevolking: zo heeft er een inwoner van Kabondo een eigen bedrijfje opgericht met een zestigtal konijnen, varkens en een hele moestuin; een assistent van de universiteit (een pedagoog!) heeft een hele varkensstal ge-

bouwd. Djasia van linkeroever heeft een varkensstal en hij heeft zijn vijvers uitgebreid en zo zijn er nog tal van voorbeelden. Dit alles doen we dank zij onze vele schenkers met daarenboven steun van de Provincie Limburg, Leysen Humanitas en Lotus Bakeries.

Maar wat is er nieuw?

Het voorbije jaar waren er echt wel spectaculaire realisaties: Vooreerst hebben we een nieuwe Toyota Hilux aangekocht, dank zij Rotaryclubs uit Limburg en Asse en ook de Provincie West

Vlaanderen. Hij vervangt de oude nog niet helemaal, want die doet nog steeds de zwaarste karrijen op de oerslechte wegen.

Ook zijn we stilaan toe aan de vervanging van alle moto's: hier steunt ons de Lions Club van Hasselt en ook onze nieuwe partner SLCD uit Brussel. Ook Patrick Reygel, een vriend van op de Universiteit Hasselt gaf ons de nodige middelen, waarvoor heel veel dank.

Maar nu komt het allerbelangrijkste: dank zij een zeer goede vriend hebben we een lagere school kunnen bouwen in Masako, het dorpje waar onze wetenschappers zo dikwijls verblijven. Dit schooltje werd gebouwd op

een paar maanden tijd. De inhuldiging had plaats op 21 augustus. Heel de gemeenschap van Masako, de mensen van de Faculteit Wetenschappen en al onze leden van Kisangani vzw danken heel hartelijk onze beste vriend Pierre Godfroid.

Ook heel belangrijk: we hebben onze projecten uitgebreid: dank zij een nieuwe samenwerking met een ngo de SLCD uit Brussel. Naast de vijf deelprojecten (Teelten, Dierenkweek, Visteelt,

Rijstteelt, en Bescherming van het woud op het eiland Mbiye), hebben we nu een vaste steun aan twee lagere scholen en langs die schooltjes de hele dorpsgemeenschappen van Batiamaduka en van Masako.

Dit is een hele opgave, en daarom hebben we nu drie voltijdse beheerders of monitoren (het zijn alle drie pas afgestudeerde jonge vrouwen) aangeworven. Van zo-

dra we meer geldelijke middelen hebben, zouden we nog vier van deze voltijdse monitoren willen aanwerven één per deelproject. De impact op de plaatselijke bevolking zal hierdoor sterk toenemen.

Zoals u ziet, we staan niet stil. De vele jonge medewerkers ter plaatse hebben we, tijdens ons verblijf gedurende de voorbije maanden juli en augustus, ook beter leren kennen: we zijn er fier op: het project is ginder in goede handen. We blijven dan ook rekenen op uw steun, waarvoor heel veel dank.

Hugo Gevaerts

MASAKO

2008 en een stukje geschiedenis

Donderdag 21 augustus, groot feest in Masako! De nieuwe school wordt geopend, een echte school in baksteen gebouwd, met echte schoolbanken...

Masako is een bosreservaat in een bocht van de Tshopo ten Noordoosten van Kisangani, ongeveer 15 km van de stad (zie kaart achter aan dit nummer).

Zoals u weet heeft Kisangani aan de universiteit een Faculté des Sciences met een opleiding Biologie. In de jaren '80 was er aan deze faculteit een Belgisch project "Conservation de la Nature" verbonden. In het kader van dit project werd wetenschappelijk onderzoek gedaan in Masako. In het begin verbleven de onderzoekers er in een lemen huisje. Later hebben Hugo en zijn medewer-

kers de ruïne van het huis van de beheerder van een vroegere heveaplantage zo goed en zo kwaad als het ging gerestaureerd zodat wetenschappers er konden overnachten, en het verzamelde materiaal ter plaatse konden verwerken. In Masako gebeurt dus al meer dan dertig jaar wetenschappelijk onderzoek.

Logisch dus dat we met onze rurale ontwikkelingsprojecten ook daar aan het werk zijn. Sinds vele jaren worden er bananen gekweekt volgens het principe van de akkerbosbouw en worden er varkens gehouden. De hele gemeenschap wordt daarbij betrokken. Ze zien dus het goede voorbeeld, maar zetten zelf niet die stap. Uitzonderingen niet te na gesproken, zoals Aloïs, een plaatselijke landbouwer, die in navolging van de visvijvers van Ngene Ngene, ook begonnen is vis te kweken. Dus blijft de bevolking arm.

Het leek een goed idee om, via samenwerking met een school, de buurtgemeenschap en de kinderen te leren op een andere ma-

nier aan landbouw te doen, zoals we reeds in Batiamaduka doen.

Maar in Masako was er geen school! Geen school, dat wil zeggen dat de kinderen kilometers ver moesten stappen om naar school te gaan. Vele kinderen gingen dus gewoon niet.

De professoren B.Dudu en J.P. Mate hebben enkele jaren geleden de Belgische Technische Samenwerking om hulp gevraagd om een school te kunnen bouwen. Uiteindelijk werd er toegezegd om een schoolje met 3 klaslokalen te financieren. Vorig jaar werden de drie klaslokalen in gebruik genomen. Maar door de enorme vraag naar onderwijs zaten er van bij de start 50 leerlingen in een klaslokaal voor 30. 's Morgens kreeg het 1ste, 2de en 3de leerjaar les en 's namiddags het 4de, 5de en 6de. Kortom de school was te klein nog voor ze goed en wel gestart was. Ook waren er geen lokalen voor de administratie en zelfs geen toiletten!

Maar als de nood hoog is, is er hulp in zicht!

Iemand die ons al jaren volgt en steunt wilde iets van zichzelf achterlaten in Kongo. Iets tastbaars, blijvends en zinvol. Het

mocht geld kosten. Zo is de idee gegroeid om de school van Masako verder uit te bouwen tot

een volwaardige lagere school.

Pierre Godfroid was bereid middelen te voorzien om drie klaslokalen bij te bouwen, een bureel voor het schoolhoofd, een vergaderlokaal en een bibliotheek. Tenslotte zou ook worden voorzien in toiletten en een waterput. In april van dit jaar werd de eerste steen gelegd. Er werd enkele maanden heel hard gewerkt, door de metsers, door de architect, door de professoren B.Dudu en J. P. Mate en alle medewerkers van de Faculté des Sciences. Deze laatsten legden dagelijks zo'n 30 km over archi-slechte wegen, vol kloven en putten, vol modder en veel water af om de werken te volgen, om de metsers en schrijnwerkers te motiveren. De school moest immers af zijn tegen de start van het nieuwe schooljaar . Donderdag 21 augustus was Pier-

re Godfroid er om de school plechtig te openen, in aanwezigheid van de gouverneur van de provincie, de burgemeester van Kisangani, een groep van de Faculté des Sciences, Hugo en mezelf.

De kinderen en hun leraren droegen allen een T-shirtje "Ecole primaire de Masako" en "Merci Pierre Godfroid" en zongen voor ons: "Soyez les bienvenus. Nous vous saluons. Nous vous souhaitons les bienvenus."

En vervolgens in koor en foutloos het Kongolese volkslied, de hand op het hart: "Debout Congolais". Hoe ontroerend was dit voor alle aanwezigen!

Zoals bij dergelijke gelegenheden nu eenmaal hoort waren er ook heel wat speeches.

Prof.B.Dudu: *"De school is tegelijkertijd een Ontvangstplaats voor het Kind, voor de Boreling,*

voor de Leerling, voor de Student en zeker ook voor de Volwassene; de School is een Centrum voor Ontmoetingen, voor Af-scheid, voor Iedereen, waar Vriendschappen ontstaan en Versterken. De School is vooral een Plaats van Transformatie en van Ontwikkeling van het Kind en dus van de Mens, dat waardevol kapitaal van elke ontwikkeling."

Wat Pierre Godfroid in Kongo steeds weer treft is het warme onthaal en de grote verbondenheid.

Hij is ervan overtuigd, net zoals wij, dat *"Een kind dat leert lezen, schrijft aan zijn eigen toekomst en het is zijn volste recht. Wij hebben de plicht hem dit recht te verzekeren."*

Daarom werd deze school gebouwd, ingericht met degelijke schoolbanken, tafels, kasten, stoelen. Prof.J.P.Mate had weinig moeite ons te overtuigen dat er ook krijt, schriften, potloden en bics moesten zijn. Noch de ouders, noch de leraars hebben voldoende inkomen om dat allemaal zelf te kunnen kopen. Ook voor de bibliotheek hadden we een eerste aanwinst gekocht, een woordenboek. De volgende boeken zullen we proberen her en

der te verzamelen. Ook de Provinciale regering droeg haar steentje bij en gaf aan iedere leerling een fiets, onder groot applaus van de leerlingen.

Vanaf nu krijgen de kinderen van de dorpen rond Masako dus les in goede omstandigheden. Maar het is ook de uitgelezen plaats om aan vulgarisatie te doen. Het is de bedoeling een proefveld aan te leggen met allerlei groenten, ananas, bananenbomen en palmbomen. Hier kunnen schoolkinderen, samen met hun ouders, leren aan landbouw te doen volgens het principe van de akkerbosbouw. Zij zullen leren gebruik te maken van compost en bemesting met dierlijke meststoffen, zodat een veld op dezelfde plaats

kan blijven en ze niet alle paar jaar een nieuw veld moeten ontginnen. We zullen er ook een varkensstal bouwen.

In samenwerking met een Belgische NGO wordt het educatieve aspect uitgewerkt en is er nu in Masako een voltijdse monitor aan het werk om dit, samen met de bevolking, uit te werken.

Nu hebben we voor Masako nog één droom.

Er is nu een goede school, er is een Centrum voor Bosecologie, maar er zou nog een Centre de Santé moeten komen. Dat is ons volgende doel. Want kilometers in de omtrek van Masako is er geen medische hulp te krijgen.

De ngo van de faculteit, ADIKIS, met als voortrekkers de professoren B.Dudu, D.Upoki en J.P. Mate willen hiervoor een project indienen bij de plaatselijke Belgische Technische Samenwerking.

We zijn trots op al deze verwezenlijkingen. Dankzij jarenlang doorzettingsvermogen van vele vrienden in Kisangani en in Europa en niet in het minst Pierre Godfroid, werd de aandacht getrokken op Masako.

Manja Scheuermann

Toespraak van de heer Pierre Godfroid

Excellentie,
Dames, heren vertegenwoordigers van de Gestelde Lichamen,
Beste vrienden,

Het is voor mij een echte eer en ik ben erg verheugd vandaag bij u te zijn.

Telkens ik naar Kongo kom, treffen me het onthaal en de warme vriendschap. Dit is zeldzaam in deze wereld en daarom waardeer ik het des te meer.

Ieder kind dat leert lezen, schrijft aan zijn eigen toekomst en dat is zijn volste recht.

Daarom hebben wij de plicht dit recht te verzekeren, ieder van ons volgens zijn eigen middelen.

Ik ben dus heel gelukkig dat ik de kans krijg om mee te werken aan de uitbreiding van de Lagere School van Masako. Het resultaat is indrukwekkend. Ik wil daarom ingenieur Roger, verantwoordelijke voor de werken, en voorzitter Dudu, coördinator, van harte feliciteren.

Het is nu ongeveer tien jaar dat ik me inzet voor de voortzetting van het uitzonderlijke werk dat gestart is door Hugo Gevaerts, met naast zich zijn echtgenote, en professor Jean Lejoly. Ze werkten, dikwijls in moeilijke omstandigheden, voor de prachtige regio Kisangani met zijn enorme mogelijkheden. Mag ik hen uitbundig hulde brengen net als degenen die hen omringen en op het terrein actie ondernemen?

Fantastisch toch dat een nieuwe generatie met kunde en toewijding de opvolging verzekert. Hun belangrijkste leiders zijn hier aanwezig. Ik

begroet hen met respect want ze maken indruk op me. Met de nodige middelen zullen ze dank zij hun ideaal, de jeugd vormen en begeleiden, de jeugd die zo drager wordt van nieuwe hoop en een nieuwe toekomst voor dit prachtige land.

Ik wens van harte dat jullie slagen in het opzet.

Leve Masako!

Leve Kisangani!

Leve Kongo!

De Heer Pierre Godfroid was voorzitter van Sabena en nadien voorzitter van de Raad van Beheer bij Vandemoortele nv. In die laatste functie steunde hij gedurende vele jaren de werken op het eiland Mbiye.

Deuxième Bureau, Polygamie en aanverwanten. Deel 1

“Deuxième bureau” is een begrip in Kongo. Als men van iemand zegt “qu’il est au bureau” dan wil dat gewoon zeggen dat hij op zijne bureau is t.t.z. op zijn werk is. Maar als men spreekt van zijne “deuxième bureau” dan heeft dat niet veel meer met zijn werk (economisch gezien dan) te maken. “Deuxième bureau” is dus de Kongolese poëtische omschrijving van wat wij plastisch “bijzit” noemen. In een land waar polygamie een evidentie is is een deuxième bureau nu ook geen zeldzaamheid. Dat is het trouwens ook niet in ons Belgenland maar hier blijft dit potje gedekt maar in de Kongo niet en dat potje en deuxième bureau gaan dikwijls samen zeker als den deuxième bureau een vrouw is van de stam van de Babua (uit de streek Bas-Uele ten noorden van Kisanгани waar ook Magda en Erik woonden en werkten en Erik had het er ook regelmatig over wat de kookkunsten – o.a. de fameuze

mwambe en Co – van de Babua-vrouwen betreft) want de Babua-vrouwen hebben in gans de Kongo de reputatie de beste kokkinnen te zijn en hopen alle echtgenotes dat den deuxième bureau van hun man geen Mobua-vrouw weze want anders heeft hun man geen honger meer als hij na zijn “werk” thuiskomt.

Nu is een deuxième bureau buitenechtelijk speelgoed maar vele Kongolese mannen zijn polygaam en hebben dus 2 of meerdere vrouwen die samen huis en perceel en bed (spreekwoordelijk dan) delen met dezelfde man. Polygamie vind je bijna overal in Kongo.

Je kan uit vrije wil polygaam worden maar het kan ook anders. Zoals je ook vader kunt zijn zonder ooit een vrouw “bekend” (wie heeft in ‘gods’ naam “geslachtsgemeenschap hebben” zo neutraal kunnen verwoorden) te hebben. Daar hoort een beetje Afrikaanse familie-kunde bij. De man die je verwekte is je vader. Logisch niet? Maar de broer(s) van je vader is ook je vader en noem je ook vader. Zo kun je een paar grote vaders (oudere broers van je verwekker) en kleine vaders (jongere broers

van je vader) hebben. De vrouw die je baarde is je moeder en heeft ze zusters dan heb je er nog wat moeders (grote en kleine) bij. Enkel de zussen van je vader(s) en de broers van je moeder(s) zijn tantes en nonkels.

Het 10-jarige broertje van je Pa is dus ook je Pa en hoor je te eren als je Pa. Je hoeft dus in Afrika niet de geslachtsrijpe leeftijd te hebben bereikt en er iets mee te hebben uitgespookt om vader te worden.

Nu kan het gebeuren dat je je tot het christendom hebt bekeerd en als monogaam door het leven gaat. Als je broer echter sterft zal je toch clanmatig de vrouw van die broer als je tweede vrouw nemen en ook de zorg voor de opvoeding van haar kinderen die in feite ook al je kinderen waren en nu nog meer je kinderen zijn. Ben je onderwijzer op een katholieke school dan krijg je gegarandeerd “matata” (moeilijkheden) met zuster of pater directeur maar, als puntje bij paaltje komt, zal de onderwijzer wel degelijk de zorg van de vrouw en ook van de kinderen van zijn gestorven broer op zich nemen. Dat noemen ze dan prozaïsch: “het hemd is nader dan de rok”.

Daardoor zijn er dus in de Kongo geen wezen tenminste waar het clan- en stamverband nog geldt. In de grote steden heb je evenwel wel het probleem van straatkinderen.

- “Een Afrikaanse familie is altijd uitgebreid.

Noem je neef nooit ‘neef’, je zou hem beledigen.

Je neven en nichten zijn je broers en zussen.

Ben je tante of oom, beschouw dan je neven en nichten als je kinderen.

Beschouw je ooms als vaders, je tantes als moeders.

Kinderen worden aangemoedigd om ook vrienden buiten de familie vader of moeder, broer of zuster te noemen.”

Mooie woorden van Sobonfu Some, West-Afrikaanse wijze dame van de Dagara-stam, er traditioneel opgevoed en ingewijd.

- “Ieder woord, elk wezen klopt aan je deur met zijn raadsel. Als je er voor openstaat, overlaadt het je met rijkdom.”

Irenée Guilane Dioh, Senegalees taalkundige van de Serere-etnie.

- “Je kunt geen wit op wit of

zwart op zwart schilderen. Wit heeft zwart nodig om wit te zijn en omgekeerd. Iedere mens heeft de andere nodig om zichzelf te zijn.”

Manu Dibango, musicus, journalist, etnoloog en wijsgeer uit Kameroen.

Deze drie tekstjes zijn gesproken uit “Wijsheid uit Afrika 365 dagen”, Danielle en Olivier Föllmi.

Die wijze woorden vertalen eigenlijk het Afrikaanse ‘commun’-isme waar het gemeenschappelijke primeert. Elke Afrikaan staat open voor ieder woord, elk wezen, elk raadsel en elke andere kleur en manier van zijn: het gemeenschappelijke is hun rijkdom. Staat daartegenover het Westerse ‘individu’alisme? Al kan een verblijf in Afrika westerlingen terdege besmetten. Gelukkig maar.

Wordt vervolgd.

Piet

DIEPENBEEK

Maandag **1 en 8 december** 2008
zijn we op de
Universiteit van Hasselt
te **Diepenbeek**.

We zijn met een stand op
de **Agora**
van **10 tot 17 uur**

We stellen er onze projecten voor
en we verkopen er
onze wenskaarten en
Kongolees artisanaat.

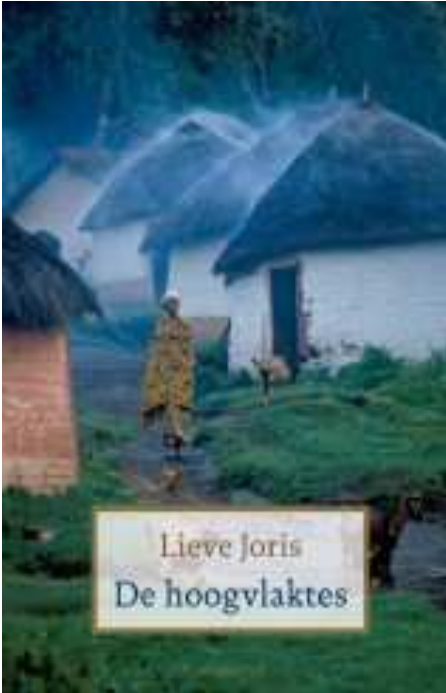
ROESELARE

Zaterdag **13 december** 2008
Zaal Ter Beke
Parochie **H. Godelieve**
Gitsestraat te Roeselare

We stellen er onze projecten voor
en we verkopen u
wenskaarten en
Kongolees artisanaat.

**We hopen u op één van deze gelegenheden te ontmoeten. U
bent allen van harte welkom!**

Boekennieuws: De hoogvlaktes

‘Na drieënhalve uur lopen zagen we Mikalati liggen. Op de heuvelflank stonden honderden koeien met gewelfde hoorns; daartussen liepen mannen met hoeden en stokken heen en weer, keurend, prijzend. Uit het dal steeg een zacht gegons op, dat sterker werd naarmate we, laverend tussen de koeien, dichterbij kwamen. In de gekleurde vlek in de diepte teken-

den zich strooien afdaken af. Daartussen krioelde het van prattende, lachende, gebarende marktgangers. Zodra ze ons in de gaten kregen, stootten ze elkaar aan en algauw draaide de menigte zich als één man onze kant op.’

Bij Uvira, een provinciestedje in Oost Kongo, rijst een bergwand op waarachter de hoogvlaktes liggen, een onherbergzame streek zonder wegen of elektriciteit die door de Belgen nauwelijks gekoloniseerd werd. Het is een gebied zoals er in Afrika zoveel zijn: een mengeling van militarisme, bijgeloof en profetieën regeert het dagelijks leven. De kolonel die er de scepter zwaait, wijst Lieve Joris een gids toe. Ze trekken van markt naar markt, logerend in hutten bij lokale priesters en onderwijzers. Het landschap lijkt gedompeld in een Bijbelse rust, maar naarmate ze verder reizen, begint de macht van de kolonel te tanen en wordt de gids onzekerder.

’s Nachts bezweert de bevolking haar angst voor oorlog met op-

zwepende kerkdiensten. Lieve Joris' reis door Kongo begon bijna twintig jaar eerder in het uiterste westen van het land, waar haar heerroom missionaris was. De hoogvlaktes in het oosten zijn als de laatste hindernis die ze moet nemen. In dit oude landschap komen herinneringen aan het dorp van haar jeugd met grote kracht naar boven.

LIEVE JORIS (Neerpelt, België) is internationaal bekend als schrijfster van non-fictie boeken over de Arabische wereld, Oost Europa en

Afrika. Haar boek *De melancholische revolutie* (1990) werd bekroond met de Henriëtte Roland Holst-prijs, *Mali blues* (1996) met de Cultuurprijs van de Vlaamse gemeenschap en de Franse Prix de l'Astrolabe.

België's vroegere kolonie Kongo is een terugkerend thema in haar oeuvre. In *Terug naar Kongo* (1987), *Dans van de luipaard* (2001) en *Het uur van de rebel-*

len (2006) pleegt zij 'literaire visie' op de geschiedenis', zoals Maarten Asscher het in *Ons Erfdeel* noemt. Naar aanleiding van *Het uur van de rebellen* schreef *Libération*: "Lieve Joris is een van de beste journalisten ter wereld". De *Daily Telegraph* noemde het "een intelligent en soms prachtig verhaal over een van de grote drama's van onze tijd".

Naast Afrika heeft de Arabische wereld altijd een grote aantrekkingskracht op haar uitgeoefend, getuige haar debuut *De Golf* (1986), het boekenweekessay *Een kamer in Cairo* (1991) en *De poorten van Damascus* (1993), dat in verschillende talen is vertaald.

Dit najaar verschijnt *De hoogvlaktes*, haar voorlopige afscheid van Kongo.

Lieve Joris:

De hoogvlaktes

oktober, 2008, Amsterdam

176 pagina's

<http://www.augustus.nl/>

ISBN 9789045701837

Prijs : 15,00 €

ONS AANBOD

Voor geïnteresseerden kunnen wij altijd een interessante avond of namiddag verzorgen met voordracht en beelden over Kongo. Er zijn vele onderwerpen mogelijk: geschiedenis, politiek, flora en fauna en natuurlijk ontwikkelingshulp met onze projecten in Kisangani. We kunnen dit doen in het hele land.

FISCAAL ATTEST

U krijgt een fiscaal attest voor
GIFTEN
VANAF € 30,00.

Dit attest wordt aan u verzonden einde februari. Voor giften gedaan in 2008 ontvangt u dus een fiscaal attest in de loop van februari 2009.

U kunt daarvoor storten op de rekening van

Kisangani vzw	
Bronstraat 31	
3722 Kortesseem	
rekening nr 235-0352426-37	
IBAN	BE 35 2350 3524 2637
BIC code	GE BA BE BB

onze projecten in Kisangani krijgen steun van

VELE SCHENKERS

LEYSEN HUMANITAS

PIERRE GODFROID

Rotary Club
BILZEN-
ALDEN BIESEN

LOTUS BAKERIES nv

R.C. Asse
R.C. Lanaken-Maasland
R.C. Maaseik
R.C. Maasland-Lanklaar

Lions Club Hasselt